

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5328/2020
25.03.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., сада у ..., Република ..., коју заступа пуномоћник Богољуб Гачевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Јовица Ковачевић, адвокат из ..., ради утврђења брачне тековине, вредност предмета спора 3.200.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 1857/20 од 27.08.2020. године, у седници већа одржаној дана 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиље.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 1857/20 од 27.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж бр. 1857/20 од 27.08.2020. године, одбијена је жалба тужене и потврђена је пресуда Основног суда у Руми П 183/19 од 20.05.2020. године и одбијени захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка. Првостепеном пресудом је одбијен тужбени захтев за утврђење да је тужиља по основу стицања имовине у браку са туженим остварила допринос у укупној вредности од 3.200.000,00 динара, на начин ближе описан ставом првим изреке првостепене пресуде, одбијен је предлог за одређивање привремене мере и обавезана тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Против другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП и потребу уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...55/14) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О

дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији. Одлучивање о захтеву да је тужила по основу стицања имовине у браку са туженим остварила одређени допринос, не представља правно питање од општег интереса или правно питања у интересу равноправности грађана, о коме би Врховни касациони суд одлучивао по посебној ревизији. Не ради се о питању о коме је потребно ново тумачење права или уједначавање судске праксе. У сваком конкретном случају суд оценом доказа одлучује о доприносу супружника у стицању имовине стечене за време трајања брака полазећи од обориве законске претпоставке једнаких удела.

На основу изложеног одлучено је као у изреци у ставу првом овог решења.

Тужба је у предметном спору поднета дана 12.06.2018. године. Вредност предмета спора је износ од 3.200.000,00 динара, што је противвредност 27.095 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредба члана 403. став 3. ЗПП прописује да ревизија у имовинскоправним споровима није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног ревизијског цензуса ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију одбацио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија,
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**